

af en anden Art end Børlen og Bankfedlen, men den er et Cirkulationsmiddel, der ikke kan undværes i et Land, hvor Handel og Vandel skal trives og drives i stor Stil, og jo mere vi ere saa heldige at gaae frem i materiel Udvikling, bestomere ville vi trænge til Banker, og bestomere ville vi trænge til som Omsætningsmiddel at bruge disse Sedler eller de Anviisninger, der blive udstedte paa Bankerne. Naar den ærebe Minister, hvad jeg troer, han engang har gjort, har yttret, at derved stete et Indgreb i Bankens Oktroi, saa troer jeg ikke, det er værd at spekulere videre derover. Er det mod Bankens Oktroi, saa antager jeg, at Banken nok vil paatale det, og er det ikke saa, behøve vi heller ikke at være nysgerrige, selv om det skulde have Udseende deraf, thi Banken nyder Privilegier nok, saa vi ikke skulle formere dem. Jeg skal ikke yttre mig over Forslaget under Nr. 4; det vil jeg overlade til det ærebe Medlem for Sorø (Alberti), som nærmest har behandlet dette Punkt, og jeg tænker, at han vil være istand til til tredie Behandling at komme med et Forslag, som kun beholder det deraf, der, efter hvad ærebe Herrer yttrede, navnlig min ærebe Nabo (Liebe), kan beholdes, og lader det Øvrige bortfalde. — Der er endnu et Papir, som er nævnt under denne Forhandling, og som det egentlig gjør mig ondt ikke er kommet med, men jeg vil antage, at navnlig Handelsstanden vil blive saa opmærksom derpaa, at den vil see at indvirke paa Rigsdag og Regjering for at faae Bestemmelsen derom forandret, og det er Ubleveringsfedler paa Varer; dette Papir vil komme til at lide under denne Mangel paa Ret til at kunne blive transporteret uden Stempel. Kjøbmændene ville nok vide, hvorledes de skulle faae deres Anviisninger over paa andre Hænder uden Stempel, thi det vilde være utaaelig, om der paa kostbare og store Varepartier skulde betales Stempel for hver Gang, en Ubleveringsfeddel blev transporteret, men jeg troer, det var bedre, at man ved Lov fik fastslaaet, at disse Ubleveringsfedler kunne gaae uden Stempel, hellere end at faae Vedkommende til at gaae Veie, som, skjøndt de ikke ere videre ulovlige, dog altid ere paa Grændsen af det Ulovlige.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker at konstatere, medens det endnu er i Alles Minde, at den sibste ærebe Taler sagde, at Anviisningen er et Cirkulationsmiddel, men at den var bestemt til at udløbe meget hurtigt, og lidt efter sagde han endogsaa, at den skulde indfries strax. Med disse Ytringer vil jeg bede sammenholde Slutningen af Forslaget under Nr. 2, som siger: dog kun forsaavidt Anviisningerne ikke lyde paa Tid. Jeg anførte under forrige Behandling, at skulde man ved Siden af Børlen endnu have Anviisningen som et Cirkulationsmiddel, saa maatte den i alt Fald være knyttet til Tid og det til en overmaade kort Tid, om end ikke saa kort, som det ærebe Medlem sagde, at de skulde indfries strax; saa dog i alt Fald til meget korte Cirkulationstider; men hans Forslag gaaer netop ud paa lige det Modsatte, nemlig at Retten skulde være ubetinget, at Anviisningen ikke skulde lyde paa Tid, allsaa at den paa en Maade skulde kunne løbe i det Uendelige; saa usikre ere de ærebe Forslagsstillere, at deres Motivering gaaer lige stik ud paa det Modsatte af, hvad de foreslaae. — Jeg anførte ligeledes sidst, at sammen med Anviisninger gaae Ubleveringsfedler, og da gjorde den ærebe Taler sig Umage for at gjenbringe dette som en formentlig vigtig Mening og kom da med den besynderlige Grund, at Penge vare noget Vist, men at Varer vare noget Uvist. Det glæder mig imidlertid, at han i Mellemtiden fra første til anden Behandling er kommen til samme Erkjendelse som jeg, at hvad der maatte gjælde om Anviisninger, ogsaa retlig maatte anføres om Ubleveringsfedler, da de begge have det tilfælles, at deres Mening er, at den, paa hvis Navn de udstedes, enten kan opbevære et vist Betydning Penge eller modtage et vist Quantum Varer. Naar man siger, at disse Papirer kunne cirkulere, saa har jeg ikke Noget derimod; jeg har anført, at man kan sende en Anden i sit Sted, og at Anviisningen kan gaae igjennem hvormange Hænder det skal være, men ikke transporteres, thi derved, at den transporteres, ophører den Vedkommende at være Bud og indtræder istedet derfor i et indbyrdes Retsforhold, som Ingen endnu kan definere.